

LA COMARCA

gim cap a Coratxà (on acaba la carretera), amb la seua església -al capdamunt del turó- d'una sola nau i de les més antigues de la província, i amb el seu rellotge a l'edifici de l'ajuntament, les agulles del qual es van parar fa molt de temps, potser quan van marxar els seus darrers habitants... Tan sols alguns amants de la pau i de l'assossec hi resideixen els caps de setmana.

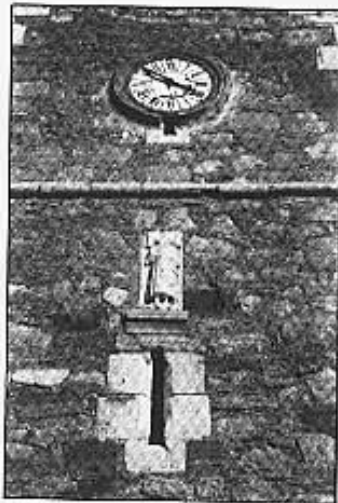
Tornem cap al Boixar i, des d'ací, ens desviem fins a Castell de Cabres -encara amb un centenar d'habitants- amb el seu temple barroc del segle XVIII, i amb l'oportunitat d'adquirir a la seua única botiga-bar el millor llonganissa embotit de la província. Des d'ací, la carretera es dirigeix a Herbers i a Morella, però nosaltres tornem cap al Boixar per descendir a Bellestar de la Tinença i a la Pobla de Benifassà, que havíem deixat a l'esquerra del monestir.

Bellestar, situat sobre un turó, té un carrer principal -carrer Major- i uns pocs carrerons que hi condueixen. El carrer Major està tancat per l'església, exemple de gòtic rural o de reconquesta. La seua torre campanar té, sota el rellotge, una làpida sepulcral del segle XVI, que representa un cavaller militar amb hàbit cistercenc. A penes té 100 habitants, però al restaurant del carrer Major no falta la bona carn torrada a la brasa.

La Pobla de Benifassà és el nucli principal de la comarca, amb la seua església -que té una part de la seua construcció original gòtica- i amb els seus carrers estrets

i empinats que condueixen fins a l'església. Als seus dos restaurants (especialment l'obert per la Diputació l'estiu passat -també hotel) no ens faltará el bon vi, la carn torrada i el bon menjar en general, cosa que hem d'agrair després de recórrer aquests inhòspits paratges.

A Bel hem d'accedir des de Rossell. Té un sol carrer i està pràcticament despoblat. La seua església és típicament gòtica de reconquesta, i al seu costat conserva una porta romànica.

De retorn a casa, comentem la privació d'aquesta genta, el despoblament d'aquests pobles i la il·lusió que hem de posar perquè no ens passe el mateix amb els nostres...

Hem passat un dia agradable, en contacte amb la natura, el racó més allunyat de la nostra província. És bonic, però massa solitari; hi falta la calor humana. Però si teniu l'ocasió, feu-hi una visita; els dijous, no cal dir. El monestir i la comarca bé ho mereixen: els nostres pulmons també. Els vostres estòmacs també agrairan un excel·lent menjar a la Pobla de Benifassà. I a casa vostra, asaborireu el llonganissa embotit de Castell de Cabres. Per una fallada humana (nostra, no cal dir-ho) no vos podem oferir fotografies de Fredes, el Boixar, Coratxà, Castell de Cabres i Bel, però vos prometem de tornar-hi per tal d'oferir-vos-les.

